

Folketinget Forslag til ovennævnte Lov. Dette Lovforslag var, bortset fra Tidsbestemmelserne, ganske *enslydende med den for Skatteaaret 1942—43 gældende Lov* om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten (Aarvog 1941—42, Side 88) og vedtoges uændret paa Rigsdagen med enstemmig Tilslutning i begge Ting.

Ved Folketingets første Behandling af Lovforslaget berørte *Retoft* (S.) bl. a. Spørgsmaalet om øgede Børnefradrag, ligesom han udtalte Ønske om, at Beskatningen af faste Ejendomme maatte blive taget op til Overvejelse med Henblik paa de stigende Ejendomspriser. Der kunde f. Eks. være Tale om at opkræve en Jordskyld efter Konjunkturprincippet, ligesom Spørgsmaalet om Indførelse af en Omsætningssskat ved Handel med Ejendomme under særlige Forhold burde undersøges. De Penge, som indkom, kunde eventuelt holdes afsondret fra Statens almindelige Indtægter; efter Talerens Opfattelse vilde det være naturligt at anvende dem til Fremskaffelse af nye Landbohjem og Boliger.

Det samme Spørgsmaal berørtes af *Edvard Sørensen* (V.), der imidlertid mente, at Tanken om gennem en skærpet Ejendomsbeskatning at skaffe Midler til Oprettelse af nye Ejendomme vilde faa vanskeligt ved at samle et Flertal paa Rigsdagen. Han gjorde i øvrigt gældende, at Tiden snart var inde til at faa Statens Udgifter bragt ned. Efter hans Opfattelse var Erhvervslivet stærkt trykket af de meget høje Skatter, og saa snart der igen kom Fred, vilde Virksomhederne faa haardt Brug for Kapital til Fremme af Produktionen.

Korsgaard (K. F.) fandt, at Beskatningsreglerne trængte til at ændres paa forskellige Punkter. Merindkomstskatten maatte f. Eks. kunne lempes noget, og der var Grund til at overveje, om Skatteborgerne ikke burde have Ret til at overføre Tab fra et Aar til et andet eller til at betale paa-lignet, men ikke forfalden Skat for derved at undgaa i et enkelt Aar at komme op paa en meget høj Skatteprocent. Selskabsskatten virkede efter Talerens Opfattelse i mange Tilfælde alt for haardt, medens han til Gengæld ansaa Brugsforeningsskatten for at være for lempelig. Det maatte dog erkendes, at hvis de andre Partier ikke godvilligt gik med, var man fra konservativ Side i Henhold til tidligere Forhandlinger ret stærkt bundet til ikke at presse alt for stærkt paa i saa Henseende. Hvad Formueskatten angaar, burde det tages i Betragtning, at Penge, der henstaar paa Folio o. lign., praktisk talt ingen Rente afkaster. Som Helhed mente Taleren, at man maatte se at faa Skatterne lidt ned.

Bertel Dahlgaard (R. V.) gjorde gældende, at der for Tiden næppe var Mulighed for Ændring af de direkte Skatters